

гарскитѣ предѣли. Еще въ първото си нападене, той привзе по-вечето българскы градове по-край Дунава, покара напредѣ си Българитѣ, които бѣхъ са опытали съ стчаянны силы да спрѣтъ неговитѣ успѣхы, и са упути къмъ самата столицина българска дѣто бѣше рѣшилъ и да са установи за сѣкогы.

Съ туй намѣреніе рускыйтъ кнезъ отиде та обсади и престолныя градъ на Българитѣ Преславъ, дѣто Петъръ са принуди да са затвори въ палата си, който освѣнъ отъ градскитѣ стѣны можеше да са брани ёще и отъ своитѣ дългы, зѣбесты кулы. И най-подиръ като видѣ, че царството му отива вече изъ рѣцѣ и нищо нѣма на направи, той излазя съ сетня сила да са запази. Но столицината бѣше вече на предаване; Петъръ паднѣ мъртъвъ подъ стѣнитѣ ѝ (967). » Тогазъ Светославъ зароби двамата царскы сынове, Бориса и Романа, които наскоро бѣхъ са вържили отъ Цариградъ и обѣви себе си господарь на българскыя престолъ.

## § 28. Походѣтъ на Светослава, Русскый кнезъ, въ Българіа.

По онуй време императоръ Никифоръ — Фока са уби отъ Ивана Цимисхый, който го и наслѣди. Тогазъ той открыва, че Никифоръ былъ выклъ Русытѣ въ Българіа; но имало уречено помежду императора и тѣхъ да я не завоюватъ за себе си, а тѣ са виждахъ рѣшени да останѣтъ тамъ противъ общаніето си. Единъ римскый бѣженецъ на име *Калокиросъ*, много спомогналъ да гы утвърди въ туй имъ рѣшеніе. Този вагабонтинъ са представилъ на тѣхъ като посланникъ на Никифора, въ името на которого направилъ съюзъ съ Русскыя кнезъ, като искалъ отъ друга страна да са спомогне отъ тѣхното орѣжіе за да са въскачи на императорскыя престолъ.